

**รายงานการเดินทางโครงการสำรวจศักยภาพเส้นทางท่องเที่ยว
ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเส้นทางนครพนม – ท่าแขก – ด่งเฮย – เว้ – ดานัง – ฮอยอัน
ระหว่างวันที่ 4 – 10 มีนาคม 2553**

1. ภาพรวมสถานการณ์ท่องเที่ยวของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

1.1 เส้นทางท่องเที่ยว ในบริเวณพื้นที่กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และหลากหลาย โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งมรดกโลกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมซึ่งได้รับการยกย่องจากองค์การยูเนสโก (UNESCO) เช่น สุโขทัยและอยุธยาในประเทศไทย หลวงพระบางและวัดพูใน สปป.ลาว และ ถ้ำฟองยา เมือง เว้และเมืองฮอยอัน ของประเทศเวียดนาม เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมา เส้นทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปจะเริ่มจากจังหวัดมุกดาหาร ข้ามสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 2 ไปยัง สะหวันนะเขต ของสปป.ลาว และใช้เส้นทางหมายเลข 9 ผ่านด่านลาวบาว ไปยังเมืองด่งเฮย เมืองเว้ เมืองดานัง และเมืองฮอยอันตามลำดับ โดยใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 – 6 วัน

1.2 ส่วนแบ่งการตลาดการท่องเที่ยว จากแผนงานวิจัยการพัฒนาเชิงบูรณาการของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงปี 2551 พบว่า ประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดได้มากที่สุด คือ ร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ เวียดนามมีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นร้อยละ 17.1 ญูนนานมีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นร้อยละ 10.1 กัมพูชา ร้อยละ 8.0 และ สปป.ลาว ร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

1.3 สภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและการท่องเที่ยว

1.3.1 สะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 นครพนม – คำม่วน วงเงินลงทุนประมาณ

การก่อสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3

ด้านตรวจคนเข้าเมือง

1,723 ล้านบาท เริ่มดำเนินโครงการก่อสร้างฯ เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2552 กำหนดแล้วเสร็จประมาณ 11 พฤศจิกายน 2554 จนถึงปัจจุบันดำเนินการได้ประมาณร้อยละ 35 และคาดว่าจะแล้วเสร็จก่อนกำหนดประมาณ 3 เดือน ซึ่งหากโครงการแล้วเสร็จ จะเป็นการเพิ่มศักยภาพด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของเส้นทางหมายเลข 12 เป็นอย่างมาก

1.3.2 ปัจจุบัน ได้มีการเตรียมก่อสร้างด้านตรวจคนเข้าเมืองบริเวณเชิงสะพาน ประกอบกับทางจังหวัดนครพนม ได้ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาเมืองท่าการค้าชายแดน เพื่อเตรียมการสำหรับการเปิดสะพาน โดยจะนำรูปแบบที่ดีที่สุดมาใช้นครพนม

1.3.3 เส้นทางหมายเลข 12 นครพนม – คำม่วน – กวางบึงห์

1) สภาพเส้นทางเป็นถนนลาดยางขนาด 2 ช่องทาง ถนนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพ

การก่อสร้างสะพาน

การปรับปรุงเส้นทางใน สปป.ลาว

พอใช้ แต่มีบางช่วงยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงพื้นผิวถนนเนื่องจากการบรรทุกเกินน้ำหนักของรถบรรทุกหินปูนในเขต สปป. ลาว นอกจากนั้น ยังมีการก่อสร้างสะพาน ทำให้ต้องใช้ทางเบี่ยงหลายแห่ง สำหรับปริมาณรถที่ใช้เส้นทางนี้ยังมีจำนวนไม่มากนัก รถยนต์ส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุกขนส่งสินค้า และหินปูน รถยนต์ส่วนบุคคลและรถชนิดอื่นมีน้อยมาก ทั้งนี้ คาดว่า หากสะพานนครพนม – คำม่วนแล้วเสร็จ จะมีจำนวนรถยนต์ใช้เส้นทางเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นเส้นทางที่สั้นที่สุดไปยังมณฑลกว๋างสี ของจีน

2) อย่างไรก็ตาม เส้นทางนี้ ยังไม่มีมาตรฐานความปลอดภัยเพียงพอสำหรับ

หินและดินถล่มตามเส้นทางหมายเลข 12

ร้านอาหารริมทาง

พัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวในเขต สปป.ลาว โดยเฉพาะในฤดูฝน เนื่องจากในบางช่วงที่ถนนตัดผ่านภูเขา และหุบเหว แต่ยังไม่มีการกั้นถนน และมีไหล่ทางแคบ ทำให้ต้องขับขี่ด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างมาก อีกทั้งมีก้อนหินขนาดใหญ่ตกลงมาจากภูเขาในบางช่วงทาง เพราะไม่มีการจัดทำแนวกันหิน

3) นอกจากนี้ ตามแนวเส้นทางยังขาดระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว โดยยังไม่มีมีการก่อสร้างจุดพักรถ สถานีบริการน้ำมัน ร้านอาหาร หรือห้องน้ำ รวมทั้งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

1.3.4 เส้นทางหมายเลข 1

เป็นถนนสายหลักของประเทศเวียดนาม ที่เชื่อมระหว่างเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ สภาพถนนเป็นถนนลาดยางสองช่องทาง สภาพดี รัฐบาลเวียดนามได้มีการก่อสร้างอุโมงค์ไหเวิน (Hai Van Tunnel) ซึ่งเป็นอุโมงค์ที่เจาะทะลุภูเขาขนาดใหญ่ 3 ลูก ความยาว 6.28 กิโลเมตร เพื่อลดระยะเวลาในการเดินทางระหว่างเวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 1

ป้ายบอกทางตามเส้นทางหมายเลข 1

เหนือ – ใต้ และเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้าในแถบเวียดนามตอนกลาง อย่างไรก็ตาม ป้ายบอกทางส่วนใหญ่เป็นภาษาเวียดนาม รวมทั้งบริการพื้นฐานในการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว อาทิ ห้องน้ำ จุดพักรถ ยังมีไม่มาก ทำให้อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

1.3.5 ทำอากาศยาน ที่ได้ทำการสำรวจมีจำนวน 2 แห่ง คือ

- 1) **ทำอากาศยานดานัง** มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ ตั้งอยู่ในพื้นที่เวียดนามตอนกลาง ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองดานัง ประมาณ 3 กิโลเมตร สามารถรองรับผู้โดยสารประมาณ 1.45 ล้านคนต่อปี มีการให้บริการและอำนวยความสะดวกต่อผู้โดยสารดี แต่ใช้เวลาค่อนข้างมากในการรับสัมภาระ

ทำอากาศยานดานัง

ทำอากาศยานเดินเซินญีต

- 2) **ทำอากาศยานนานาชาติเดินเซินญีต (Tan Son Nhat)** นครโฮจิมินห์ สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 10 ล้านคนต่อปี และเป็นศูนย์กลางการบินของเวียดนามตอนใต้ นับเป็นทำอากาศยานที่มีความทันสมัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และเริ่มมีความแออัด อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเวียดนามกำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้างทำอากาศยานขนาดใหญ่ที่ อำเภอหลงแท้ง (Long Thanh) จังหวัดด่งนาย (Dong Nai) ห่างจากนครโฮจิมินห์ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ 40 กิโลเมตร ซึ่งคาดว่าจะได้รับการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางการบินขนาดใหญ่อีกแห่งหนึ่งในภูมิภาค

1.3.6 ท่าเรือดานัง

- 1) ท่าเรือดานังเป็นท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองจากท่าเรือ โฮจิมินห์

เรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ที่ท่าเรือดานัง

ท่าเรือดานัง

และท่าเรือไฮฟอง ท่าเรือดานังประกอบด้วยท่าเรือ 3 ท่า ได้แก่ (1) ท่าเรือ Tien Sa ซึ่งเป็นท่าเรือสำหรับเรือโดยสาร เรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ และเรือท่องเที่ยว (2) ท่าเรือ Song Han รองรับเรือขนส่งขนาดกลาง โดยอยู่ระหว่างการปรับปรุงให้เป็นท่าเรือสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ และ (3) ท่าเรือ Son Tra เป็นท่าเรือสำหรับการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีแผนในการพัฒนาท่าเรือ Lien Chieu ซึ่งจะเน้นรองรับเรือขนส่งน้ำมัน

- 2) ปัจจุบันท่าเรือดานัง ได้รับการพัฒนาโดยเน้นให้เป็นท่าเรือเพื่อรองรับการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยขณะนี้เรือโดยสารท่องเที่ยวเทียบท่าประมาณ 60 ลำต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรือท่องเที่ยวจากฮ่องกง มาเลเซีย และสิงคโปร์

2. ผลการสำรวจเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

- 2.1 นครพนม – ท่าแขก (แขวงคำม่วน สปป. ลาว) การเดินทางจากจังหวัดนครพนม ไปยังท่าแขก สปป.ลาว ต้องใช้เรือข้ามแม่น้ำโขงไปยังด่านถาวรสากลท่าแขก แขวงคำม่วน ซึ่งถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ โดยมีพื้นที่

เมืองท่าแขก จากฝั่งประเทศไทย

สภาพภายในเมืองท่าแขก

ป่าสงวนจำนวนมาก สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีศักยภาพหลายแห่ง เช่น ถ้ำกอลอง (ถ้ำพระ) ถ้ำน้ำลอด และป่าสงวนภูหินปูน นอกจากนั้น เมืองท่าแขกมีวัฒนธรรมพื้นถิ่นที่โดดเด่น วิธีการดำรงชีวิตยังคงรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยเฉพาะด้านศาสนาและประเพณีท้องถิ่น ประกอบกับความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งมีโรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าหลายแห่ง ทั้งสำหรับนักท่องเที่ยวระดับ Hi-end และระดับ Low-end

- 2.2 ท่าแขก – ถ้ำนางแอ่น - ด่านน้ำพาว (สปป.ลาว) – ด่านจาลอ (ประเทศเวียดนาม)

- 2.2.1 ตามเส้นทางหมายเลข 12 จากท่าแขก – ด่านจาลอ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ เช่น ถ้ำนางแอ่น และถ้ำผาปลา อย่างไรก็ตาม สำหรับการเดินทางสำรวจ

ถ้ำนางแอ่น

เส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวถ้ำนางแอ่น

ป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว

สะพานคนข้ามในฤดูฝน

พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวถ้ำนางแอ่น ใน สปป. ลาว พบว่า จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวหลายประการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว อาทิ เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ยังมีสภาพถนนเป็นดินลูกรังช่องทางเดียว ไม่มีสะพานข้ามลำห้วย ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในฤดูฝนได้ นอกจากนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ยังไม่มีมาตรฐาน รวมทั้งการปรับปรุงพื้นที่บางส่วนภายในถ้ำ ยังเป็นการทำลายทัศนียภาพและความเป็นธรรมชาติที่ควรรักษาไว้

- 2.2.2 สำหรับสถานะของด่านนาเปา สปป. ลาว และด่านจาลอ ประเทศเวียดนามนั้น พบว่า ด่านนาเปา ควรมีการปรับปรุงสถานที่ทำการซึ่งมีขนาดเล็ก อาจไม่เพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่จะพัฒนาขึ้นมากในอนาคต

ด่านนาเปา (สปป.ลาว)

ด่านจาลอ (ประเทศเวียดนาม)

การปรับปรุงพื้นที่บริเวณด่านจาลอ

- 2.2.3 สำหรับด่านจาลอ นั้น ทางกรมเวียดนามอยู่ระหว่างพัฒนาพื้นที่โดยรอบให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าชายแดน มีการก่อสร้างปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีความพร้อมมากขึ้น

เพื่อรองรับการเป็นทางผ่านสำคัญของการขนส่งสินค้าระหว่างไทย – สปป. ลาว – เวียดนาม ซึ่งปัจจุบันไทยใช้ด่านชายแดนทั้งสองในส่งออกสินค้าประเภทผลไม้ เช่นทุเรียน มังคุด ไปยังประเทศเวียดนามตอนเหนือ และมณฑลกว๋างสีของปะเทศจีน

2.3 ด้านจาลอ – ถ้ำฟองยา – ด่งเฮย

2.3.1 จากด้านจาลอ ใช้ถนนหมายเลข 12 และเส้นทางโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh Highway) จะสามารถไปถ้ำฟองยา จังหวัดกว๋างบิงห์ ซึ่งเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจาก UNESCO ถ้ำฟองยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงาม ประกอบด้วยถ้ำหินงอกหินย้อย และแหล่งน้ำที่ใสสะอาด

ท่าเรือไปสู่ถ้ำฟองยา

ลานจอดรถแหล่งท่องเที่ยวถ้ำฟองยา

2.3.2 แม้ว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างง่าย แต่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเนื่องจากป้ายบอกทางมีเฉพาะภาษาเวียดนาม อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวถ้ำฟองยามีสถานที่จอดรถขนาดใหญ่ และมีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวค่อนข้างมีความพร้อม อาทิ ท่าเรือสำหรับนักท่องเที่ยว ร้านค้า ร้านอาหาร และห้องน้ำที่ได้มาตรฐาน เป็นต้น นอกจากนี้ ถ้ำฟองยา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชนในท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และดูแลสภาพแวดล้อม เช่น กิจกรรมเก็บขยะและการจัดให้มีข้อห้ามเรือติดเครื่องยนต์เข้าไปในถ้ำโดยชุมชน เป็นต้น

2.3.3 อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มมาตรการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้เข้มงวดมากขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวเวียดนาม มักนิยมไปสัมผัสหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ จากความเชื่อว่าจะทำให้โชคดี ทำให้หินงอกหินย้อยบางส่วนหยุดการเจริญเติบโต นอกจากนี้ ควรมีมาตรการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีเป็นจำนวนมาก เพื่ออนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกที่มีความสวยงามไม่ให้เสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วเกินไป

2.4 ด่งเฮย – หมู่บ้านวินหม็อก – เว้

- 2.4.1 การเดินทางยังคงใช้ถนนหมายเลข 1 เป็นเส้นทางหลักเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอุโมงค์วินหม็อก โดยสภาพถนนเป็นถนนลาดยางสองช่องทาง สภาพดี แต่ขาดป้ายบอกทางที่เป็นภาษาอังกฤษ ระหว่างทางยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก อาทิ ห้องน้ำ และจุดพักรถให้กับนักท่องเที่ยว
- 2.4.2 หมู่บ้านวินหม็อก (Vinh Moc village) ตั้งอยู่ในเขตเมืองกวางตรี เป็นหมู่บ้านที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยในช่วงสงครามเวียดนาม ในปี ค.ศ. 1966

อุโมงค์วินหม็อก

อุโมงค์วินหม็อก

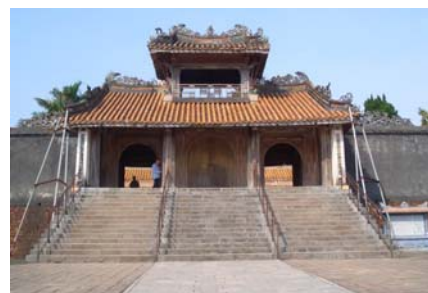
ชาวบ้านจำนวน 66 ครอบครัว ได้ร่วมกันขุดอุโมงค์ใต้ดิน (Vinh Moc tunnels) เป็นที่อยู่อาศัยเพื่อหลบภัยจากสงคราม โดยในปัจจุบัน ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์วินหม็อก ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ลงไปชมภายในอุโมงค์ รวมทั้งมีการจัดหาบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครอบคลุมเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก

- 2.4.3 เมืองเว้ ตั้งอยู่ในเวียดนามตอนกลาง เป็นเมืองที่มีโบราณสถานหลายแห่งที่เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมซึ่งได้รับการรับรองโดย UNESCO เช่น พระราชวังเว้

พระราชวังเว้

สุสานจักรพรรดิเต๋อดี้ก

สุสานจักรพรรดิเต๋อเติ๊ก (Tomb of Emperor Tu Duc) ซึ่งมีการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญคือ พระเจดีย์เทียนหมู่ (Thien Mu Pagoda) และตลาดดองบา เป็นต้น

- 2.4.4 ภายในเขตเมืองเว้มีการลงทุนเพื่อรองรับกับการเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากในอนาคต อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า และธุรกิจบริการต่างๆ ที่มีมาตรฐาน พร้อมให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.5 เว้ – ดานัง

- 2.5.1 จากเมืองเว้ ใช้เส้นทางถนนหมายเลข 1 สู่มืองดานัง ระยะทางประมาณ 110 กิโลเมตร สภาพเส้นทางเป็นถนนลาดยางสองช่องทาง สภาพดี และระหว่างทางผ่านอุโมงค์ไหเวิน

อุโมงค์ไหเวิน

ซึ่งมีข้อบ่งชี้ในการใช้อุโมงค์ที่เคร่งครัด เช่น การจำกัดความเร็วและเปิดไฟหน้ารถ เป็นต้น

- 2.5.2 **เมืองดานัง** เป็นเมืองที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วที่สุดอีกแห่งหนึ่งของเวียดนาม โรงแรมระดับ 5 ดาว ภายในเมืองดานัง และบ่อนคาสิโน

โดยเป็นทั้งเมืองเศรษฐกิจและเมืองท่าของการขนส่งทางทะเลที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเล จึงมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งระบบถนน 4 ช่องทาง ซึ่งอยู่ในสภาพดีมาก รวมทั้งมีการก่อสร้างสะพาน Thuan Phuoc การนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน การก่อสร้างโรงแรม/รีสอร์ทที่หรูหรา เพื่อบริการด้านการท่องเที่ยวและการค้าในอนาคต

2.5.3 แหล่งท่องเที่ยวสำคัญในเมืองดานัง คือ พิพิธภัณฑ์จาม (Cham Museum) ซึ่ง

พิพิธภัณฑ์จาม

ตั้งอยู่กลางเมืองดานัง เป็นพิพิธภัณฑ์ที่รวบรวมวัตถุโบราณ และความเป็นมาของศิลปะชนชาติจามที่ได้แผ่อิทธิพลเข้ามาในประเทศเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของประติมากรรมที่แกะสลักจากหินและสำริด

2.6 ดานัง – ฮอยอัน

บ้านโบราณในเมืองฮอยอัน

สภาพบ้านเรือนในเมืองฮอยอัน

จากเมืองดานัง ไปยังฮอยอัน มีระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร สภาพถนน เป็นถนนลาดยางสี่ช่องทาง มีเกาะกลางถนน สภาพเส้นทางดี โดยเมืองฮอยอันเป็นเมืองมรดก

โลกทางวัฒนธรรม และได้รับการประกาศเป็นเมืองมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกเมื่อ ค.ศ. 1999 ด้วยความเก่าแก่ของเมืองมียาวนานกว่า 400 ปี และยังคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของชาวเวียดนามโบราณ บ้านเรือนและสถาปัตยกรรมโบราณมากมาย แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ คือ สะพานญี่ปุ่น (Japanese covered bridge pagoda) สมาคมฟูกเกียน (Phouc Kien Assembly Hall) และบ้านโบราณอายุกว่า 200 ปี (Tran Family Chapel and Sa Huynh Museum)

3. การหารือร่วมกับหน่วยงานรัฐและเอกชนของประเทศ สปป. ลาว และเวียดนาม มีสาระสำคัญและข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 การหารือร่วมกับแขวงคำม่วน สปป. ลาว

3.1.1 รัฐบาล สปป. ลาว เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวพร้อมกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและ การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น โดยเห็นว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถ ช่วยลดปัญหาความยากจน อย่างไรก็ดี ต้องเน้นการพัฒนาที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน ทั้งนี้ รัฐบาลได้ พยายามปรับปรุงกฎหมายต่างๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและภาค บริการที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 นอกจากนี้ แขวงคำม่วนมีโครงการพัฒนาด้านสากลนาเปา/จาลอ (ชายแดน สปป. ลาว – เวียดนาม บนถนนหมายเลข 12) ให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงฯ และ ต้องการให้ประเทศไทยและเวียดนาม ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนา เส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ที่ทุกฝ่ายจะต้องได้รับผลประโยชน์ ร่วมกัน โดยควรสนับสนุนให้ สปป.ลาว ได้รับประโยชน์จากเส้นทางด้วย เนื่องจากใน ระยะที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวมักจะใช้ สปป. ลาวเป็นทางผ่านไปยังประเทศไทยและ เวียดนามเท่านั้น

3.2 การหารือร่วมกับภาครัฐ ประเทศเวียดนาม

3.2.1 ขอให้เร่งรัดการก่อสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3 ซึ่งคาดว่าจะช่วยให้ปริมาณการ ขนส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งขอให้ฝ่ายไทยเจรจากับ สปป. ลาว ในการอำนวยความสะดวก ข้ามพรมแดนตามเส้นทางหมายเลข 12 ทั้งเรื่องการตรวจคนเข้าเมือง และพิธี การทางศุลกากร ให้มีความรวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งควรร่วมกันประชาสัมพันธ์ให้นักธุรกิจไทยทราบถึงศักยภาพของเส้นทางหมายเลข 12

3.2.2 รัฐบาลเวียดนามให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งการพัฒนาดังกล่าว ได้คำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โบราณสถาน และวัฒนธรรมด้วย โดยปัจจุบันมีการก่อสร้างโครงการต่างๆ เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและการค้า รวมทั้งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว อาทิ การก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติแห่งใหม่ทางเวียดนามตอนใต้ การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงระหว่างเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ การพัฒนาท่าเรือต่างๆ และการก่อสร้างจุดแวะพักระหว่างทาง สถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

3.3 ข้อเสนอแนะจากการหารือ

3.3.1 ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาตามแนวเส้นทางหมายเลข 12 ควบคู่ไปกับการพัฒนาถนนหมายเลข 9 ตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) โดยอาจผลักดันให้มีการเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดน Cross-Border Transport Agreement – CBTA) ระหว่างไทย – สปป.ลาว – เวียดนาม เนื่องจากเส้นทางหมายเลข 12 เป็นเส้นทางการค้าที่มีศักยภาพสูง และมีระยะทางสั้นที่สุดที่เชื่อมภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย กับ สปป.ลาว และเวียดนามตอนเหนือ (ฮานอย) เพื่ออำนวยความสะดวกการขนส่งสินค้าต่อไปยังเมืองผิงเสียง ของประเทศจีน เพื่อรองรับกับการพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดเส้นทาง เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวสูงสุดร่วมกัน

3.3.2 นอกจากนี้ ควรเตรียมความพร้อมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนที่นครพนม อาทิ Truck Terminal และศูนย์ Logistics เป็นต้น เพื่อรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งสินค้าที่จะเพิ่มขึ้นจากสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน) ที่จะแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2553 ประกอบกับการที่แขวงคำม่วนจะมีการก่อสร้างคาสีโนแห่งใหม่ และคาดว่าลูกค้าส่วนใหญ่จะมาจากประเทศไทย ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ควรเร่งหามาตรการ/แนวทาง ในการป้องกันผลกระทบทางสังคม ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้น

3.3.3 สำหรับจังหวัดนครพนมและจังหวัดใกล้เคียง ควรมีการจัดทำแผนการตลาดการท่องเที่ยว รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สร้างกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ขยายระยะเวลาพำนักในประเทศไทย ก่อนเดินทางข้ามแม่น้ำโขงไปท่องเที่ยวที่แขวงคำม่วน สปป.ลาว และเวียดนามต่อไป

- 3.3.4 ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย – สปป.ลาว – เวียดนาม เพื่อให้ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศสมาชิกสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลทางธุรกิจ ดำเนินความร่วมมือด้านต่างๆ และเสนอแนะมาตรการ/นโยบายแก่ภาครัฐที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค
